

KARI THOMASSEN (33)

Designer My Cinnamon girl, nostalgiske og romantiske barneklær i størrelse 2 – 12 år. Mamma til tvillingene Marcel (4) og Fabian (4). Gift med Fekadu Michot. Bor i Oslo, men kommer fra Egersund.

Turkis topp i kreppt bomull kr 290,- og rosa, smårutete kjole med korte ermer kr 370,-.

INNAMON GIRL» SYNGER PRINCE, og det er ingen romantisk sang. Men det er likevel noe med ordet som gir noen veldig gode assosiasjoner.

– Jeg liker ordet «cinnamon», jeg liker den stemningen og følelsen som ordet kanel gir, sier Kari Thomassen.

Det er noe av grunnen til at hun har valgt å kalle klesmerket sitt for My Cinnamon Girl. Og jada, selv om hun først og fremst lager jenteklær, så finnes det noe for Cinnamon Boys også.

– Jeg begynte å sy barneklær da Marcel og Fabian var små. To venninner og jeg arrangerte julemesse sammen, og de to siste årene har jeg vært på Designernes eget julemarked. Overalt har jeg fått god respons på klærne jeg solgte. Det ga meg inspirasjon til å begynne på fulltid.

De to gutta hennes spinner rundt i systuen. De er tvillinger og til forveksling like, men den ene er kledd i lyseblått og den andre i brunt. Det gjør livet litt enklere for oss som ikke klarer å se forskjell. For er det Marcel som dytter en kjeks i munnen, eller er det Fabian? Eller var det han som kysset fotografen søtt på hånden? Eller var det Marcel?

– **JEG ER GLAD I** det gammeldagse, det nostalgiske og romantiske, sier Kari.

– Da jeg var barn elsket jeg å pynte meg og kle meg opp. Jeg har alltid vært glad i søte ting. Det er det som kommer ut nå, tror jeg.

Fabian har myk, brun fleecejakke med hette, mens Marcel har strikket hettejakke i bomull og viskose. Buksene har strikk i livet og god vidde. Her er det ikke noe som strammer og hindrer dem i å klatre fra stolen og opp på bordet og ned igjen, virre fire runder rundt stativet til fotografen og ta en sveip bortom kakestativet med mamma's hjemmebakke havrekjeks før de tar en løpetur under stativet med kjoler, kåper og bukser langs veggene.

– Barna kan godt pynte seg i hverdagen, men dette er bruksklær. Det er viktig for meg.

KARI HAR VALGT en litt annen vei til kundene enn det andre klesdesignere kanskje gjør. Det meste av det hun lager selger hun på visningskelder hjemme hos kundene.

– Så lenge jeg driver produksjonen selv, så er det mest økonomisk å sy opp på bestilling. Da kan kundene komme med ønsker selv også. De kan få lange ermer i stedet for korte, en dekor fra ett plagg på et annet plagg i stedet, eller de kan få plagget i en annen farge.

Men Kari har også gått fra butikk til butikk og solgt inn klærne sine.

– Det var veldig skummelt første gang. Du blir veldig sårbar når du skal selge inn noe du har laget selv. Samtidig gir det veldig motivasjon når butikkene kjøper inn tingene mine.

For overalt hvor hun har vært, har svaret vært «ja, dette vil vi ha!»

– Det som har vært frustrerende er at jeg ikke har kunnet levere nok. Nå har jeg fått 10-12 personer som syr for meg, for butikkene vil ha mer! Så nå blir det lettere for meg.

Hun har egentlig aldri tenkt på å sette klærne i fabrikkproduksjon.

– Men hvis etterspørsel blir enda større, så er det kanskje den eneste løsningen. Det er i så fall et luksusproblem!

FIRE-FEM BUTIKKER i Oslo og Trondheim selger allerede klærne hennes, og flere blir det. I første omgang tar hun for seg Bergen, Stavanger og Kristiansand i tillegg til Oslo og Trondheim.

Stoffene importerer hun fra USA, Tyskland og Danmark. De ligger i fargerike stabler i hyllene i systuen. I en skuff ligger ruller med fløyelsbånd og skråbånd i flere farger. Noen av plaggene er pyntet med små anheng, en liten engel eller en liten medaljong.

– Jeg koser meg med detaljene. Det er de som setter et litt spesielt preg på plaggene, og på barneklær kan jeg slå meg løs og være litt leken.

– Leke! Jubler Fabian og vikler seg inn i lampeledningen til fotografen.

– Leke! Svarer Marcel og er oppå arbeidsbordet i et byks.

Det er godt klærne til mamma tåler en støyt og to viltre guttunger.